

O hrvatskim rômarskim bistričkim popijevkama iz Međimurja

Miroslav Vuk, Zagreb

(Nastavak)

MAJKI BOŽJI VINSKI*

(Napjev kao kod „Majki Bôžji Škapulárski“)

1. Faljen budi Jêzuš Kristuš, na se vêke si rômari!
2. Vinska gora, mala cirkva, dê Marija drži Sinka!
3. Hote, vërne, sêm, dušice, pred Marije svêto lice!
4. Ovdí Vinska Bôžja Mati nam blagoslov svoj će dati.
5. Se potrebe vidi naše i nevolje kê nas plaše,
6. v potreboči nam priskôči, navek nam je vu pomoči.
7. O, Djêvica odičena, z dobrotami nakinčena,
8. Gospa Vinska i patrona, naša Majka mila zmožna,
9. svoje oči k nam obrni, od nas sako zlô odvrni!
10. Od nas 'dvrni naše zloče hudog zráka ino toče!
11. Blagoslovi žitno polje, plodne fčini vinske gore
12. da zemljica kruha dosti, bu rodila v obilnosti!
13. Isusu nas preporučí, drágom Sinku se nas zručí,
14. o, ti Vinska jagodice, tpeľjaj nas pred Bôžje lice!
Amen!

VESEL' TE SE I RADUJTE

unjereno ♩ = 48 (60")

mf Vesel' te se i raduj-te, vi drági krščeni-ki,
si koji sim jesmo došli, Ma-rijanski putniki,

mp da tak srejni jesmo bi-li i tu milost zadobi-li,

mf kaj smo ovdí milostivnu Ma-ri-ju po-ho-di-li.

1. Vesel' te se i radujte, vi drági krščeniki,
si koji sim jesmo došli, Marijanski putniki
da tak srejni jesmo bili i tu milost zadobili,
kaj smo ovdí milostivnu Mariju pohodili.

2. Vnôgi jesu koj večput simo su dohájali,
za prijeta vnôga dobra Mariju zveličali.
Ali sada već ne mogu, počivaju v hladnom grobu,
k ovi sveti cirkvi dojtí Mariju pozdarviti.
3. Zátó anda, dráge duše, doklam vrême imamo,
milostivnoj Majki naši čast i fálu davajmo!
Ve putujmo i aldujmo, trude naše joj darujmo!
Bôg zná je li gda već simo živi, zdravi dôjdemo!
4. Ako bi se pripetilo ovdí zmed nas štêromu
da već ne bi mogel dojtí sêm k trônušo tvojemu,
gda bu došla smrtna sila, smiluj nam se, o Marija!
Duše primi v svoj naručaj, sprevodi jih vu večni raj!

MAJKI MARIJI*

(Napjev kao kod „Vesel' te se i radujte“)

1. Ako kada človek grêšni najti očeš pomoči,
nut vu cirkvi ovi svêti vezdaj ti je pred očmi:
milostivna Majka Bôžja štêra će ti sprostiti
pri Jêzušu onu milost štêru želiš dobiti.
2. Vêruj meni da ne bude tvoji nit' jeden zahman čin.
Ti se ovdí preporučí, posluhne ju Bôžji Sin.
Ako budeš od je prosil kaj je duši potrebno,
ne buš duže, vêruj, nosil terha grêhov prežmehko.
3. Šetuj anda, saka duša, pred Mariju prošju daj
da isprosi od Jêzuša potlam smrti sêm nam raj,
kaj nas prijel v nebo gori med se svece, blázene
dê je vekivêčna radost, dê je vêčno veselje!

MAJKI MARIJI*

(Napjev kao kod „Vesel' te se i radujte“)

1. Zdravo budi, slatka Mati! Gdo te drugač more zvati,
ar iz tebe slast ishája s kom se žêjen svêt napája?
Ti si tužnih práva radost, ti odvráčaš od nas žalost,
po tebi Bôg dáre deli štêrim se vês svêt veseli.
2. Ti si Majka se dobrote, ti prijemeš se sirote,
ne boji se on nesreče ki ufaje vu te meče.
Komaj zdêhne gdo iz dálka, vejjč ga tvoja pomoč
čáka,
a premile tvoje oči nêsu nigdár prez pomoči.
3. Majka drága, ti nas bráni, tvoji jesmo, ti nas hráni,
kugu, glád, boj se zateri, opčuvaj nas v svêtoj vêri!
O Marija, o Marija, slatko ime, Majka mila,
dênes, sigdár i na koncu navek budi v našem srcu!
4. Mi smo tvoji, čeri, sini vu horvatskoj domovini,
blagoslov nam sêm svoj podaj, a po smrti pak večni
raj,
kaj bi mogli prez prêstanka popêvati tebi Majka:
„Zdravo budi, naša Mati! Gdo te drugač more zvati!“

SE VÊRNE DUŠICE

Umjereno ♩ = 48 (40")

Se vêr- ne du - ši-ce sim nos'te svoj dár! Iz
O Maj-ka lju - bljena, grêšni-kom po - moč, mi

sr- ca Ma - - ri-ju nva - - li-mo vsi - gdár!
te- be mo - - li-mo ská - - ži nam svô moč!

1. Se vêrne dušice, sim nos'te svoj dár!
Iz srca Mariju hvalite vsigdár!
O Majka ljubljena, grêšnikom pomoč
mi tebe molimo skáži nam svô moč!
2. Mariju častiti je naša dužnost,
na trônuš ju zvisi Božanska mudrost.
O Majka ljubljena ...
3. Nju hváli Bôg Otec, nju diči Bôg Sin,
nju kinči Duh sveti, záručnik njezin.
O Majka ljubljena
4. Ak' v grêhe opádneš i milost zgubiš,
k Mariji se fteci i pomoč dobiš.
O Majka ljubljena ...
5. Pred tobom, Marija, vês národ kleči,
spoznávujuč grêhe pokoru čini.
O Majka ljubljena ...
6. Kad bude vumreti, o Majka, šetuj
i naše dušice svom Sinku alduj!
O Majka ljubljena ...
7. Marija, Marija! posluhni naš glás!
Nebêska kraljica, zveliči se nas!
O Majka ljubljena

BOŽE MILI (Putnička)

umjereno ♩ = 76 (28")

Bo - že mi - losti - vni, vnô - go sam ti du - žen,
is - pla - tit ne mo - rem, zá - to plačem tu - žen.

1. Bože mili, Bože dragi, molim te:
Hiti na me milostivne oči sve!

2. Pogledaj ovdi slabost grêšnog človeka,
slabost tvoje čerke ino sinca.
3. Zbog mene si stvoril sunce rumeno
da mi svêti, da me grêje vugodno.
4. Ako pako f têmnoj nočki šetujem,
i ondaj se z sega srca radujem.
5. Svêtel mēsec pušča doli zrake sve,
po sēm pôtaj svêtiju mi zvêzdice.
6. Vu zraku mi drôbne ftice spêvaju,
vode, brēgi, doline jih hrániju.
7. Isto nebo zbog mene je stvorjeno
dê me čáka vesêlje vëkivëčno.
8. Nebrem zrečji, išče mēje spisati,
Bože mili, kak si dober meni ti.
9. Vidi mi se, gda premislim, nárav svu
kak da gledim lêpu ružu cvêtuču.
10. Da pak si premislim slabost človečju,
z štêrom se ja môčim na ovom svêtu,
11. celi život moj kak bárka na morju
štêru viher, slapi sēm tam hičeju.
12. Objáči me, dej mi svoju milošču
kaj nadvládam saku grêšnu priliku.
13. A gda bô mi s toga svêta oditi,
Bože drági, naj me ti pozábiti!
14. Tebe ljubim, tebi služim, Bože moj!
Sam pri tebi iskala bom pokoj svoj!

BOŽE MILOSTIVI

Bo - že mi - li, Bo - že aragi, molim te:
Hi - ti na me mi - lostiv - ne o - či sve!

1. Bože milostivni, vnôgo sam ti dužen,
isplatit ne morem, záto plačem tužen.
2. Z ništera sam stvorjen zbog tvoje dobrote,
daruvan sam s kipom Božajske lepote.
3. Ti si mi nadêhnul dušu nevmrtelnu,
štêru samo grêhi činijo vmrtelnom.

4. Diku si nebêsku za mene prepravil,
kak človeka zvrhu sih stvári postavil.
5. To si mi podêlil zarad dike svoje,
po štêroj bi ravnal já živilêje moje.
6. Kulko pôt sam postal tve dike nevrêden,
a mukah peklênskîh vêkivečnîh vrêden.
7. Kulko pôt othitil tvoju svêtu vôlu,
kulko pôt sam prepal vu grêšnu nevolu.
8. Ne bum više tebe Bože zbantuvával,
zapovedi tvoje vêrno bum 'bdržával.
9. Lubim te o Bože, kinč srca mojega,
vêrujem já vu te jednoga Boga.
10. Vufam se v dobrotu i milošču tvoju,
štêroj preporučam grêšnu dušu svoju.
10. Zlátnost ondaj naša naj bu pomoč Bôža,
kaj čisti vu srcu zidemo se z smrču.
11. Smiluj nam se anda, Bože milostivni
za ljubav Jêzuša naše duše primi,
12. da tebe ponizno si skupa fálimo
i s Majkom Marijom v nebi veselimo!

BOŽE MILOSTIVNI

Polagano ♩ = 64 (28^m)

Bo,že mi-lo-stivni, já ne morem zrejči

kák mene plá-ši-ju tvo-je svête rê-či!

O NESTÁLNOST SVÊTA*

(Napjev kao kod „Bože milostivni”)

1. O nestálnost svêta i jálnost človeka
kak mi srce tuži i po svêtu bludi.
2. Tak fletno pogine i človek premine
kako rosa vu polju i pèna na morju.
3. S plačom si se rodil, s plačom si othranjen,
s plačom svêt ostáviš, s plačom buš v grob správljen.
4. Spomeni se, človek, da si vêlki krivec
i da fletno dodje tvoj'ga žitka konec.
5. Tak fletno dohája kak vêter prehája,
kak sunce ishája, a mêsec zahája.
6. Kaj ti hasni sega svêta blágo, zláto,
ako dušu svoju ti pogubiš za tó.
7. Vi šteri čujete rêči ove pêsme
morete razmêti dost su očivêsne.
8. Ne vêrujte svêtu nit' cvetučem vrtu
ar mraz dodje s zimom, a smrt s oštrom kosom.
9. Ondaj bute vidli jálnost i nestalnost
od svêta ovoga v kom se trápi tuga.
1. Bože milostivni, já ne morem zrejči
kak mene plášiju tvoje svête rêči!
2. Znáam da bu mi vmrêti, ne znam dê i kada,
a povolna mi je furt grêšna navada.
3. Do sudjega dnêva têlo v grobu bude,
a za tužnu dušu ne znam kam'na dôjde.
4. I na kraju svêta tre bu na sud iti,
si se mrtvi budu morali zbuditi.
5. Oh, kak strašno bude gda ajngeli budu,
grêšne od pravičnîh delili na sudu!
6. Kaj da tam zgovorim Jêzušek lubleni,
gdje se sa stvôrêja zdigneju prot' meni?
7. Si me budu jáko pred tobom tužili
ki su tebi vnôgo vêrneše služili.
8. Pak bude na dêsno, alt' na lêvo pojti,
ter ondaj vu nebo ali muke dojti!
9. Záto, brača, k smrti si se pripravljajmo
i za naše duše vejj brige imajmo!
10. Kaj bi nam dušice v nebêsa dospêle,
z Jezušom, Marijom, vêčnu radost mêle.
11. Kaj bumo zebráni Bogu s dêsne stráni
i po zádjem sudu vu nebo 'tpeláni!

NEBO, NEBO, KAK SI LĚPO

1. Okretno 98 (14")
mp Nebo, nebo, kak si lĚpo, blažen ki te za-do-bi!

2. Okretno 58 (80")
 Ne-bo, nebo, kak si lĚ-po, blažen ki te za-do-bi!
 Kak si svĕtlo i đun-đe-no, srejšen ki vu te dospĕ!
 Vu tebi je jedna vu-ra već neg ovdi je stô lĕt. Vu te-
 bi je se ve-sĕ-lje vejš neg zmore celi svĕt. svĕt.

1. Nebo, nebo, kak si lĚpo, blažen ki te zadobi!
2. Kak si svĕtlo i djundjeno, srejšen ki vu te dospĕ!
3. Vu tebi je jedna vura vejš neg ovdi je stô lĕt.
4. Vu tebi je se vesĕlje vejš neg zmore cĕli svĕt.

5. Šteri jempot v' nebo dōjde, nigdār sĕm vejš ne želi,
6. ar tam sega kinča nājde, z ajgeli se veseli.
7. V' nebi Otec Bōg nebĕski za blažene se skrbi,
8. a Sin Jĕzuš Nazarĕnski z Marijom se veseli.

9. Takov v' nebo dojt' ne more ki bližjemu zlō želi.
10. Mĕsta nĕmaju pri Bogu takaj saki ki grĕši,
11. a šteri pak smrt, sud, pĕkel, nebo premišljāvaju,
12. takši navek gospodinu Bogu se dopādaju!

13. Zāto ondaj, drāgi Jĕzuš, si te lĚpo prosimo:
14. „Primi nas vu nebo gori kaj se tam nastānimo.
15. Z sĕmi svĕci i ajgeli bumō Boga fālili,
16. s tobom i Marijom majkom navek se veselili!“
 Amen.

(Nastavak slijedi)

BILJEŠKA:

Kod prvog napjeva je svaki redak posebna kitica.
 Kod drugog napjeva su četiri retka kitica.

INTERVIEW

Miroslav Miletić

Povodom autorskog koncerta održanog 10. prosinca 1992. godine u dvorani Hrvatskoga glazbenog zavoda u Zagrebu.

„Vaša je muzika maštovita, puna dražesti i snage. Odiše životom i ne pušta pozornosti da odluta ni na tren. Čista je, jasna, zanimljiva i srcu razumljiva.“

Alan Silioe
 engleski književnik

MIROSLAV MILETIĆ, suvremeni hrvatski skladatelj, reproduktivni umjetnik (violist) i pedagog, prominentni je djelatnik srednje generacije glazbenika. Njegovim marom, erudicijom i entuzijazmom zaiskrile su vrijednosti i ljepota naše glazbe diljem Europe, Amerike, Afrike i bivšega Sovjetskog saveza.

Maestro, Vi ste jedan od rijetkih koji niže uspjehe kao skladatelj, reproduktivni umjetnik i pedagog. Kako to postižete?

„Ja sam vrlo znatiželjan čovjek. Školovao sam se na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji i kasnije u Pragu, Salzburgu, Hilversumu i Darmstadtu. Dakle, moja znatiželja rezultirala je temeljitom naobrazbom a ovaj status stekao sam radom i dugogodišnjim angažiranjem.“

Imali ste osobitu priliku da izučavate glazbu kod naših glasovitih pedagoga: Krste Odaka, Frana Lhotke, Ivana Pinkave, Stjepana Šuleka i Antonia Janigra. Recite nam Vaše reminiscencije o njima.

„Ja sam generacija zvučnog filma i radija. Sa 13 godina dobio sam radio prijemnik. Tada sam stekao i moje prve glazbene koordinate sa skladbama: *Simfonijsko kolo* J. Gotovca, *Simfonije* L. v. Beethovena (osobito II. i IV.) i *Rhapsody in blue* G. Gershwin.

Violinu sam učio kod Ivana Pinkave i Stjepana Šuleka. Šulek je bio izniman pedagog – meteor u hrvatskoj glazbi. Za njega su Bachove koralne predigre bile „glazbeno sveto pismo“. Bio je veliki poklonik orgulja i omogućio mi je da u crkvi sv. Blaža vježbam orgulje. Krsto Odak nam je na satovima solfeggia svirao koral – riznicu melodije i harmonije, a Fran Lhotka mi je vrlo drago ime. Bio je majstor harmonije i često nam je govorio: „Bolji ti je dobar valcer, nego loša simfonija“.

A što se događalo na Vašim usavršavanjima vani?